

Rapport

Datum: 10 maart 2006

Rapportnummer: 2006/083

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda vanaf november 2002 onvoldoende heeft getracht om de kinderalimentatie voor haar drie zonen in te vorderen bij haar ex-echtgenoot.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij rechterlijke uitspraak van 12 juni 2002 werd bepaald dat de voormalige partner van verzoekster, de heer V., ten behoeve van zijn drie zonen een bedrag van € 544,53 per maand aan alimentatie dient te voldoen. Omdat de heer V. vanaf september 2002 niet meer betaalde, vroeg verzoekster in november 2002 het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda (LBIO) de inning van de alimentatie over te nemen.
2. Het LBIO verzocht de heer V. bij brief van 25 november 2002 om de achterstallige kinderalimentatie te betalen. Omdat betaling van die alimentatie uitbleef, nam het LBIO op 9 januari 2003 de inning van de alimentatie over. Verzoekster werd daarover bij brief van gelijke datum geïnformeerd. Het LBIO deelde verzoekster vervolgens bij brief van 27 maart 2003 mee dat het bureau geen relevante informatie had kunnen achterhalen waarmee kon worden overgegaan tot gerichte incassomaatregelen. De zaak werd daarom in handen gegeven van de deurwaarder. Of dit daadwerkelijk tot resultaten zou leiden, was op voorhand niet te zeggen. Als de deurwaarder wel succes zou boeken, zou het nog geruime tijd duren alvorens verzoekster de gelden tegemoet zou zien, aldus het LBIO.
3. Bij brief van 3 februari 2004 liet het LBIO aan verzoekster weten dat de heer V. inmiddels een verzoekschrift tot wijziging van de kinderalimentatiebijdrage bij de rechtbank had ingediend. Het LBIO verzocht verzoekster of zij gedurende deze procedure akkoord wilde gaan met een tijdelijke opschorting van de inning totdat de rechtbank uitspraak had gedaan. Verzoekster ging hiermee niet akkoord. Zij had tot die tijd nog geen alimentatie ontvangen.
4. Bij brief van 23 juli 2004 bevestigde verzoekster aan het LBIO een telefoongesprek dat zij die dag had gevoerd met een medewerker van het LBIO.

Zij liet hierin weten dat de rechtbank het verzoek van de heer V. om nihilstelling van de kinderalimentatie had afgewezen. Voorts gaf verzoekster in deze brief aan dat zij die dag had vernomen dat het LBIO sinds februari van dat jaar niets meer van de deurwaarder had vernomen en in gebreke was gebleven om de deurwaarder om informatie te verzoeken. Dit vond zij uiterst merkwaardig.

5. Bij brief van 30 januari 2005 deelde verzoekster het LBIO mee dat zij nog geen enkele reactie had ontvangen op haar brief van 23 juli 2004. Zij had meerdere keren contact opgenomen met het LBIO en had elke keer te horen gekregen dat geen mededelingen konden worden gedaan betreffende haar zaak.

Verzoekster verzocht het LBIO om binnen een week aan haar uiteen te zetten hoe de stand van zaken was en wat het LBIO al had ondernomen om de inning te bewerkstelligen.

6. Nu verzoekster wederom geen reactie van het LBIO ontving, diende zij bij brief van 9 februari 2005 een klacht over het LBIO in bij de Nationale ombudsman.

7. Bij brief van 28 februari 2005 berichtte het LBIO verzoekster dat het bureau op verzoek van de deurwaarder een uittreksel aan hem had verstuurd uit de gemeentelijke basisadministratie. Nadien was nog geen nieuwe informatie van de deurwaarder ontvangen. Het LBIO had de deurwaarder diezelfde dag verzocht om de stand van zaken omtrent de invordering.

8. Omdat het LBIO de eerdere brieven van verzoekster niet conform hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht had behandeld, stuurde de Nationale ombudsman haar klacht van 9 februari 2005 bij brief van 8 maart 2005 door aan het LBIO.

9. De directeur van het LBIO achtte de klacht van verzoekster over het onvoldoende actie ondernemen om de achterstallige alimentatie ten behoeve van haar drie kinderen te innen, bij brief van 28 april 2005 niet gegrond.

Hij voerde daartoe aan dat het LBIO de zaak binnen redelijke termijn had overgedragen aan de deurwaarder. Hieraan was een uitgebreid verhaalsonderzoek voorafgegaan, waarbij geen inkomensgegevens naar boven waren gekomen maar waaruit wel was gebleken dat de heer V. een eenmanszaak had.

De deurwaarder berichtte het LBIO op 4 juni 2003 dat werd overgegaan tot beslag aangezien de heer V. onvoldoende had gereageerd op de betekening en de vraag om inkomsten. Op 7 juli 2003 liet de deurwaarder het LBIO weten dat beslag was gelegd op roerende zaken en dat de verkoop was aangezegd tegen 13 augustus 2003. Toen de deurwaarder in juli/augustus 2003 wilde overgaan tot daadwerkelijk beslag werd door de advocaat van de heer V. een verzoekschrift ingediend tot nihilstelling van de kinderalimentatie. De deurwaarder lichtte het LBIO hierover bij brief van 6 januari 2004 in. Omdat de advocaat van de heer V. dreigde met het starten van een kort geding als de deurwaarder de inning zou voortzetten, werd afgezien van verkoop. Een rechter zal in een kort geding tegen de verkoop van het beslag, het verzoek van de debiteur altijd honoreren wanneer er een procedure loopt tot nihilstelling van de vordering. De deurwaarder stond op dat moment dan ook geen andere weg open dan het beslag op te schorten, aldus de directeur van het LBIO.

Op 21 juli 2004 volgde de uitspraak inzake kinderalimentatie. Het verzoek van de heer V. werd afgewezen. Hierop trachtte de deurwaarder alsnog over te gaan tot beslag en verkoop. Echter, de inboedel waarop reeds beslag was gelegd, was niet meer te traceren. Op verzoek van de deurwaarder zond het LBIO gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie over de heer V. toe.

10. De directeur liet in zijn brief van 28 april 2005 verder weten dat de heer V. staat ingeschreven op een ander adres dan waar hij woonachtig is. Er werd hier reeds getracht beslag te leggen, maar er bleken geen roerende zaken op naam van de heer V. aanwezig. Beslag was daarom niet mogelijk. De enige bron van inkomsten betrof zijn eigen zaak, maar de vraag was of hier überhaupt winst uit werd behaald. Volgens de heer V. liep er ook een hoger beroepsprocedure inzake de nihilstelling van kinderalimentatie. Volgens de deurwaarder werd wederom gedreigd met een kort geding, wat tijdens hoger beroep zou betekenen dat het beslag wederom moest worden opgeheven.

Bij brief van 28 februari 2005 verzocht het LBIO de deurwaarder om informatie over de voortgang. De deurwaarder liet bij brief van 8 maart 2005 weten dat verhaalsonderzoek verder geen nieuwe informatie had opgeleverd, aldus de directeur.

De directeur van het LBIO liet ten slotte weten dat het LBIO ervoor zorg dient te dragen dat de heer V. betalingen aan zijn bureau overmaakt. Blijven deze betalingen uit, dan behoort hij te worden gerappelleerd. Blijven betalingen dan nog steeds uit, dan dient de invordering in deze situatie te worden overgedragen aan de deurwaarder, die zijn instructies van het LBIO ontvangt. Indien de deurwaarder geen invordering bewerkstelligt, dient zijn bureau de deurwaarder aan te sturen.

Uit het dossier van verzoekster had de directeur opgemaakt dat de deurwaarder de afgelopen twee jaar weinig mogelijkheden had gehad om tot inning over te gaan, maar dat hij voldoende actie had ondernomen om te trachten hiertoe over te gaan. Het spreekt de directeur dat hij verzoekster hierover niet positiever kon berichten, maar het LBIO was hierin volgens hem niet verwijtbaar.

I. Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat het LBIO te Gouda vanaf november 2002 onvoldoende heeft getracht om de kinderalimentatie voor haar drie zonen in te vorderen bij haar ex-echtgenoot.

2. De directeur van het LBIO acht de klacht van verzoekster niet gegrond.

Voor het verloop van de zaak verwees hij allereerst naar zijn brief van 28 april 2005 aan verzoekster. Voorts gaf hij aan dat hij van mening was dat het LBIO de zaak, na de overname op 9 januari 2003, binnen een redelijke termijn had overgedragen aan de deurwaarder.

Verder deelde hij mee dat hij uit het dossier van verzoekster had opgemaakt dat de omstandigheid, dat tot op heden niet was overgegaan tot inning van de kinderalimentatie, lag aan de beperktheid van de mogelijkheden om beslag te leggen op eigendommen op naam van de heer V. In eerste instantie had een dreigend kort geding de verkoop van het beslag op roerende zaken opgeschort. Later waren deze roerende zaken niet meer te traceren. Gezien de werkzaamheden van de eenmanszaak van de heer V. was volgens de deurwaarder ook niet veel te verwachten. Verhaalsonderzoek door het LBIO en eigen verhaalsonderzoek door de deurwaarder had helaas enkel de eigendom van deze eenmanszaak opgeleverd. Op grond hiervan heeft de directeur dan ook geconcludeerd dat het LBIO voldoende heeft getracht om de kinderalimentatie in te vorderen.

3. Bij zijn oordeel voegde de directeur een aantal afschriften van de briefwisseling tussen het LBIO en de deurwaarder. Deze bijlagen bevatten onder meer de brief van de deurwaarder aan het LBIO van 6 januari 2004. Uit deze brief met bijlage is gebleken dat de deurwaarder bij faxbericht van 16 december 2003 door de advocaat van de heer V. werd geïnformeerd over het verzoekschrift van de heer V. aan de rechter tot wijziging van de kinderalimentatie.

Verder bevatten de bijlagen een brief van de deurwaarder aan het LBIO van 2 augustus 2004, waarin de deurwaarder het LBIO mededeelde dat de verkoop van de beslagen goederen niet was doorgegaan, omdat de advocaat van de heer V. had gedreigd met een kort geding. Inmiddels had hij zijn collega opdracht gegeven om hiertoe weer over te gaan.

II. Beoordeling

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Van het LBIO mag worden verwacht dat het - mede met het oog op de financiële belangen die bij de inning van alimentatie een rol spelen - bij de inning van verschuldigde kinderalimentatie de vereiste voortvarendheid betracht. Om tot inning te komen, staat het LBIO een aantal middelen ten dienste. In het geval blijkt dat één van deze middelen niet of niet geheel tot resultaat leidt, is het de taak van het LBIO om tijdig actie te ondernemen bij het onderzoeken van de overige middelen - bijvoorbeeld het inschakelen van een deurwaarder - om tot invordering te komen. Dit betekent ook dat het LBIO, in het geval de zaak eenmaal in handen van een deurwaarder is gesteld, regelmatig bij die deurwaarder dient te informeren naar de stand van zaken om te bezien of diens inspanningen voldoende effectief zijn, en zo nodig actie te ondernemen teneinde de deurwaarder aan te sturen of aan te sporen over te gaan tot het treffen van executiemaatregelen. Uit rapport 2005/198 van de Nationale ombudsman is gebleken dat het beleid van het LBIO erop is gericht om, bij het uitblijven van betalingen, ongeveer eens in de drie maanden navraag te doen bij de deurwaarder.

Een keer per drie maanden navraag doen acht de Nationale ombudsman voldoende voortvarend.

5. Uit het onderzoek is gebleken dat het LBIO de zaak, na eigen verhaalsonderzoek, binnen redelijke termijn heeft overgedragen aan de deurwaarder. Dit heeft plaatsgevonden op 27 maart 2003.

Vervolgens staat vast dat het LBIO de deurwaarder bij brief van 27 mei 2003 om informatie heeft verzocht, waarop de deurwaarder op 3 juni 2003 liet weten dat de heer V. niet op de betekening van de beschikking had gereageerd waardoor de zaak de beslagroute inging. Op 7 juli 2003 deelde de deurwaarder mee dat daadwerkelijk beslag was gelegd en dat op 13 augustus 2003 zou worden overgegaan tot verkoop van de goederen.

Ook staat vast dat de deurwaarder op 6 januari 2004 aan het LBIO liet weten dat de heer V. bij de rechter een verzoek om wijziging van de alimentatie had gedaan. Hierna liet de deurwaarder bij brief van 2 augustus 2004 aan het LBIO weten dat de verkoop van de beslagen goederen niet was doorgedaan, omdat de advocaat van de heer V. had gedreigd met een kort geding. Inmiddels was het verzoek van de heer V. door de rechter afgewezen en was weer opdracht gegeven tot verkoop. De boedel was toen echter niet meer te traceren. De deurwaarder verzocht het LBIO hierop om gegevens van V. uit de gemeentelijke basisadministratie. Het LBIO stuurde deze bij brief van 7 oktober 2004 toe.

6. Niet is gebleken dat het LBIO in de periode tussen 7 juli 2003 en 6 januari 2004 - uit eigen beweging - bij de deurwaarder heeft geïnformeerd naar de stand van zaken. De verkoop, die op 13 augustus 2003 zou plaatsvinden, zou immers geld kunnen hebben opgeleverd dat aan verzoekster had kunnen worden doorbetaald.

Voorts is gebleken dat het LBIO, na de brief van 7 oktober 2004 aan de deurwaarder pas op 28 februari 2005 uit eigen beweging om informatie heeft verzocht bij de deurwaarder.

Het moet er derhalve voor worden gehouden dat het LBIO in de periode van 7 juli 2003 tot 28 februari 2005 niet heeft gezien of de inspanningen van de deurwaarder voldoende effectief waren en of het zo nodig actie diende te ondernemen teneinde de deurwaarder aan te sturen of aan te sporen over te gaan tot het treffen van executiemaatregelen.

Hiermee heeft het LBIO gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid en bovendien in strijd met zijn eigen beleid.

Overigens is niet begrijpelijk waarom de verkoop, die was aangezegd voor 13 augustus 2003, niet is doorgedaan. Het argument van het LBIO dat de verkoop niet kon doorgaan vanwege de dreiging met een kort geding door de advocaat van de heer V. is hierbij niet overtuigend, omdat is gebleken dat de deurwaarder pas op 16 december 2003 op de hoogte is gesteld van het verzoek om wijziging van de kinderalimentatiebijdrage, zodat van een eventueel kort geding in augustus 2003 nog geen sprake was.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda, is gegrond, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 3 mei 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw F. te Hulst, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda (LBIO).

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directie van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directie van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de directie van het LBIO en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de directie van het LBIO een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De directeur van het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

De verzoekschriften van verzoekster van 9 februari en 3 mei 2005, met bijlagen.

De brief van de directeur van het LBIO aan verzoekster van 28 april 2005.

Het standpunt van de directeur van het LBIO van 9 augustus 2005, met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond